

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 20P/281/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113234244
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2113234244.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou vo veci starostlivosti o maloletého N. H., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpený kolíznym opatrovníkom S. práce, sociálnych vecí a rodiny D., D. T., dieťa rodičov - matky: G. H. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXXX/XB, T., t.č. bytom F. X, F., zastúpená: Mgr. Ing. Marián Galbavý, advokát, Piešťanská 3, Trnava, a otca: C. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXXX/XB, T., o zmenu starostlivosti o maloletého a o určenie základnej školy, takto

rozhodol:

I. Návrh matky na zmenu starostlivosti o maloletého N. sa z a m i e t a .

II. U r č u j e s a , že maloletý N. H., narodený XX.XX.XXXX, bude počnúc školským rokom 2015/2016 navštevovať Q. školu s G. školou, K. L. XX, XXX XX F., počínajúc prípravným ročníkom pre žiakov s narušenou komunikačnou schopnosťou.

III. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ō v o d n e n i e :

Matka sa návrhom doručeným súdu dňa 12.12.2013 domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd zmenil starostlivosť o maloletého tak, že by ho zveril do osobnej starostlivosti matky, zaviazal otca výživným a upravil styk otca s maloletým. Návrh bol zapísaný pod sp.zn. 20P/281/2013.

Ďalej sa matka návrhom doručeným súdu dňa 21.01.2015 domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil základnú školu, ktorú bude od školského roku 2015/2016 navštevovať maloletý, nakoľko sa na tom rodičia nevedia dohodnúť. Návrh bol zapísaný pod sp.zn. 18P/6/2015.

Okresný súd Trnava uznesením č.k. 20P/281/2013-151 zo dňa 10.04.2015 spojil obe konania do spoločného konania, ktoré je vedené pod sp.zn. 20P/281/2013.

Matka svoj návrh na zmenu starostlivosti odôvodnila tým, že rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 5P/90/2012-119 bolo manželstvo účastníkov rozvedené a bola schválená rodičovská dohoda o striedavej osobnej starostlivosti rodičov o maloleté dieťa. Od začatia praktického výkonu striedavej osobnej starostlivosti dochádza k postupnému zhoršovaniu psychického stavu dieťaťa, ktoré sa prejavuje jeho zaostávaním a rozvojom zajakavosti. Psychický vývoj maloletého je úrovňou neprimeraný veku dieťaťa. Otec opakovane „rieši“ svoje problémy k matke maloletého prostredníctvom dieťaťa. Vzájomná komunikácia rodičov pri realizácii dieťaťa je obmedzená až nulová. Rodičia majú odlišný postoj k výchove dieťaťa a nevytvárajú homogénne výchovné prostredie pre dieťa. Maloletý trpí pomočováním a zajakávaním v dôsledku čoho je klientom Centra detskej reči a navrhovateľka s maloletým podstúpila aj vyšetrenie v Centre pedagogicko - psychologického poradenstva a prevencie v T.. Navrhovateľka mala snahu a úmysel zaistiť dieťaťu čo najširší styk s oboma rodičmi, lebo to

vždy chápala ako najvhodnejšie pre jeho vyrovnaný psychický rozvoj. Z tohto dôvodu súhlasila a dohoda s otcom rodičovskú dohodu o striedavej starostlivosti. Praktický výkon striedavej osobnej starostlivosti však smeruje k prehĺbovaniu jeho psychických problémov. Psychický stav maloletého vyžaduje individuálny prístup a ten žiaľ pri súčasnom výkone striedavej starostlivosti nie je možné dosiahnuť. Matka preto navrhuje, aby súd rozhodol o zmene striedavej osobnej starostlivosti, dočasne zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky, zaviazal otca výživným 150,00 eur mesačne a umožnil otcovi široký rozsah styku s maloletým, ktorý zároveň navrhla.

Návrh na určenie základnej školy odôvodnila matka tým, že maloletý dňa 30.09.2014 dosiahol šiesty rok veku a nasledujúcim školským rokom je školský rok 2015/2016. Vo veci prihlásenia maloletého na plnenie povinnej školskej dochádzky došlo medzi rodičmi maloletého k rozporu, na ktorom sa nevedia dohodnúť. Matka má záujem na tom, aby maloletý v úmysle odporúčania logopedičky G.. G. Q. a E. z psychologického vyšetrenia vypracovanej psychologičky G.. et G.. A. M., bol zapísaný a ďalej pokračoval v plnení školskej dochádzky v prípravnom ročníku pre deti s narušenou komunikačnou schopnosťou na Q. škole s materskou školou, K. L. XX, F.. Otec s týmto rozhodnutím nesúhlasí, čo prejavil tým, že pôvodne odmietol maloletému zúčastniť sa zápisu do školy v prípravnom ročníku a následne odmietol udeliť súhlas so zápisom maloletého do prípravného ročníka. Maloletý bol dňa 19.01. podmienene zapísaný do prípravného ročníka. K riadnemu zápisu je potrebný súhlas druhého rodiča alebo rozhodnutie súdu. Žiada preto, aby súd rozhodol o tom, že maloletý začne školskú dochádzku v školskom roku 2015/2016 na Q. škole s G. školou K. L. XX, F. v prípravnom ročníku pre žiakov s narušenou komunikačnou schopnosťou s nástupom od XX.XX.XXXX.

Otec sa ani k jednému z návrhov písomne nevyjadril, vyjadril sa až na pojednávaníach, a to v tom zmysle, že s návrhom na zmenu starostlivosti nesúhlasí a žiada ho zamietnuť. Rovnako nesúhlasil s návrhom matky, že by maloletý navštevoval prípravný ročník pre deti s narušenou komunikačnou schopnosťou na ZŠ A. L. v F..

Súd vykonal dokazovanie výsluchom matky, otca, kolízneho opatrovníka, oboznámením sa s návrhom zo dňa 12.12.2013, správou V. T. zo dňa 09.06.2015, lekárskymi správami č.l. 9 a 10, rozhodnutím V. detskej reči zo dňa 15.10.2013, lekárskymi správami č.l. 12 a 13, potvrdením G. školy T., potvrdením č.l. 16, rozsudkom OS Piešťany č.k. 5P/90/2012-90, prepisom nahrávok č.l. 42 a nasl., psychologickým vyšetrením zo dňa 14.01.2014, správou z priebehu terapie zo dňa 24.04.2014, výpismi z LV č. XXX a XXXX, oznámením O. úradu E. - katastrálneho odboru, odpoveďou z V. detskej reči zo dňa 02.06.2014, vyjadrením kolízneho opatrovníka zo dňa 30.06.2014, správou kolízneho opatrovníka zo dňa 10.07.2014, návrhom doručeným súdu dňa 21.01.2015, správou zo psychologického vyšetrenia zo dňa 28.11.2014, správou z logopedického vyšetrenia zo dňa 23.02.2014, správami z V. pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie zo dňa 10.03.2015 a zo dňa 20.05.2015, rozhodnutím ZŠ v T. zo dňa 24.02.2015, znaleckým posudkom č. 15/2015, vyjadrením matky zo dňa 07.05.2015, rozhodnutím ZŠ s MŠ K. L. F. zo dňa 19.05.2015, výtlačkami z internetovej stránky vzdialenosti.sk č.l. 163 a 164, uznesením č.k. 27P/74/2013-30, správou kolízneho opatrovníka zo dňa 24.03.2015, ako aj ostatným obsahom spisu, a zistil nasledovný skutkový stav:

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 5P/90/2012-119 zo dňa 11.10.2012, právoplatným a vykonateľným dňom 21.12.2012 bolo manželstvo účastníkov rozvedené a bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej bol maloletý zverený do striedavej osobnej starostlivosti rodičov (ďalej len „SOS“) v týždňových intervaloch, ktorá SOS sa realizuje doposiaľ. Matka maloletého žiada zrušenie striedavej osobnej starostlivosti, nakoľko u maloletého podľa nej došlo k zhoršeniu problémov s pomočovaním a logopedických problémov. Zároveň sa s otcom maloletého nevedia dohodnúť na základnej škole, ktorú bude maloletý od školského roku 2015/2016 navštevovať, preto je potrebné rozhodnutie súdu.

Pri výsluchu účastníka konania matka na pojednávaní dňa 26.02.2014 uviedla, že napriek problémom s udržaním moču a stolice a problémom s rečou uzavrela s otcom maloletého rodičovskú dohodu o SOS. Tieto problémy sa zlepšili, ale naďalej sú problémy s rečou a v tejto súvislosti navštevujú s maloletým logopéda a psychológa. Správanie maloletého od príchodu od otca sa zhoršilo, maloletý sa neprimerane vyjadruje voči nej, označuje ju za hlúpu a keď sa ho spýta, odkiaľ to má, uvedie, že to povedal otec. Práve toto správanie ju viedlo k tomu, že podala návrh na zmenu zverenia maloletého zo SOS do jej výlučnej starostlivosti. Maloletý má svojho otca rád, teší sa na stretnutie s ním, avšak keď sa ho spýta, čo robil s

otcom, odpovie, že buď bol na počítači, alebo bol u svojich starých rodičov. Matka si myslí, že sa otec nedostatočne maloletému venuje, pretože s maloletým by sa mal učiť aj úlohy, ktoré mu dal logopéd, a že tieto nevykonáva. Maloletý keď mal tri týždne, mal operovaný rázštep chrčtice, a od tejto doby navštevujú neurologickú ambulanciu a chirurgickú ambulanciu a všetky tieto vyšetrenia absolvuje iba ona, otec na tieto vyšetrenia s maloletým nechodí. Matka so SOS súhlasila, pretože sa domnievala, že sa obaja budú rovnomerne podieľať na starostlivosti o maloletého, chcela, aby maloletý mal pravidelný kontakt s otcom, keďže otca má rád, avšak vidí, že otec sa tak ako ona maloletému zďaleka nevenuje. Maloletý navštevuje predškolské zariadenie v T., striedavo ho tam vodí ona alebo otec, podľa toho, kto ho má v starostlivosti. Pokiaľ ide o náklady na maloletého, či už je to nákup stravy, ošatenia, podieľajú sa na tom v polovici, avšak vyšetrenia u odborníkov hradí výlučne ona. Matka býva s maloletým u svojich rodičov v rodinnom dome v obci H.. Odtiaľ chodí do zamestnania do T..

Otec na pojednávaní dňa 26.02.2014 pri výsluchu účastníka uviedol, že nie je pravdou tvrdenie, že by sa maloletému nedostatočne venoval. Keď je maloletý u neho, tak sa mu venuje aj po stránke zlepšenia rečového prejavu, dokonca si našiel logopedičku v T.i, začal k nej aj s maloletým chodiť, ale potom sa s touto logopedičkou dohodol, že bude lepšie ak maloletý bude mať jedného logopéda, a preto sa rozhodli, že maloletý bude navštevovať logopéda v F.. Maloletému venuje všetok svoj čas, chodia na šmykľavky na pieskovisko. Nevyhýba sa chodiť s maloletým k lekárom. Nevie si vysvetliť, prečo matka zmenila svoj postoj podaním návrhu, keď pri rozvoze súhlasila so striedavou starostlivosťou. Už v tom čase vedela o zdravotných problémoch maloletého. Otec ďalej uviedol, že maloletého má rád, má k nemu vytvorený hlboký citový vzťah a chce, aby sa rovnako podieľali na jeho výchove a opatere. Matka podala na neho trestné oznámenie 16.09.2013 na polícii v T., domnievala sa, že maloletý bol svedkom intímnych chvíľ, ktoré mal s priateľkou. Tieto vyjadrenia nie sú pravdivé, pretože maloletý, keď je u neho, spí vo svojej izbe a stane sa niekedy, že príde nad ráno, keď je tam aj jeho priateľka, za nimi. Maloletý však svedkom takých scén, aké matka opisuje, nebol. V tejto súvislosti udal, že konanie bolo voči nemu zastavené. Pokiaľ ide o zdravotné problémy maloletého, zajakávania a chyby v reči, tak tieto problémy nemusia byť dôsledkom ich rozvodu.

Na pojednávaní dňa 12.03.2015 matka uviedla, že otec v súčasnosti navštevuje logopedičku pani F. v F. s tým, že táto je len logopedička, keď pani Q. ktorú navštevuje matka s maloletým, je logopedičkou a zároveň aj špeciálnou pedagogičkou. Matka má stále hlásený trvalý pobyt v T., ale s maloletým od 01.10.2014 bývajú v F. na F. ul.. Maloletý by mal chodiť k logopedičke raz do týždňa, a teda chodíva k logopedičke 2x do mesiaca s matkou a 2x s otcom. Maloletý navštevuje MŠ v Hlohovci, kde ho už 2 roky vodíva. Keď sa s otcom maloletého rozprávali o návšteve ZŠ, tento bol názoru, že by mal navštevovať ZŠ v T. nakoľko do tejto budú chodiť aj jeho kamaráti zo škôlky. Maloletého podmienčne prijali na Q. L. do M. triedy, ale na to, aby bol prijatý riadne, je potrebný súhlas otca. Matka ďalej uviedla, že má informácie od jej logopedičky v F., ktorá komunikuje s kolegyňou z toho istého centra, a ktorú navštevuje otec maloletého, že otec sa 2-3 krát nedostavil na stretnutie s odôvodnením, že maloletý má napr. G.. K ostatnému razu, keď sa nezúčastnil, uviedol, že niečo mal. Logopedičku, ktorá je zároveň špeciálnou pedagogičkou, navštevuje s maloletým asi rok a pol. Otec pôvodne chodil na logopédiu do T., neskôr sa dohodli, že bude navštevovať tú istú logopedičku ako ona v F., avšak táto odporučila, aby maloletý navštevoval aj čisto logopedičku, ktorou je pani F.. Matka má za to, že keby maloletý navštevoval obyčajnú školu, mohli by sa mu tam deti posmievať. Ďalej uviedla, že keď sa pýtala N., tento jej povedal, že sa neučili s otcom, pričom toto uviedol asi každý druhý týždeň.

Na pojednávaní dňa 12.03.2015 otec uviedol, že dňa 29.01.2015 sa zúčastnil aj s maloletým zápisu na ZŠ D. XX, T., kde učiteľky uviedli, že majú jedno také dieťa s podobným problémom ako maloletý, s tým, že by ich dali do jednej triedy, kde by sa im venovali. Všimli si, že je šikovný, niektoré veci vedel lepšie, niektoré horšie, skúšali ho aj z angličtiny. Uviedli mu ďalej, že by chceli požiadať o vyšetrenie v Centre pedagogicko - psychologického poradenstva v T., toto realizované nebolo, preto ho sám inicioval a realizovalo sa dňa 10.03.2015. Medzitým sa dozvedel, že maloletý bol na ZŠ riadne prijatý. Informoval sa v T. na špeciálnu školu, ale je toho názoru, že maloletý nepotrebuje špeciálnu školu, tohto názoru je aj psychologička. Otec si myslí, že maloletý by nemal navštevovať triedu, ktorú navrhuje matka, jednak z dôvodu, že teraz v septembri 2015 už bude mať 7 rokov a nemal by navštevovať nejaký nultý ročník a zároveň si myslí, že deti majú tendenciu po sebe opakovať, a preto by sa jeho problémy s rečou medzi takými deťmi nevyriešili. Návštevu logopedickej triedy vylúčili spolu aj s pani psychologičkou Blažkovou. Zároveň uviedol, že maloletý robí pokroky a do nástupu do základnej školy je ešte dost času. Logopédiu navštevoval s maloletým riadne a pravidelne, je pravdou, že na Mikuláša neboli, pričom

Mikuláš je 1x do roka, ale zároveň to neznamenal, že sa doma nepripravovali. 1x nemohol z dôvodu na jeho strane a 1x sa ospravedlnila pani logopedička z dôvodu jej ochorenia. Denno-denne sa učí s maloletým on, prípadne jeho priateľka. Ďalej sa pýta, prečo by sa Davidko ako T., keď navštevuje MŠ v Hlohovci, má trvalý pobyt v T. má lekárku v T. mal vytrhnúť z tohto prostredia. Do tej istej školy, kde je zapísaný, chodí aj jeho nevlastná sestra, táto je t.č. prváčka, takže môžu si potom pomáhať, budú robiť úlohy vedľa seba. Podľa jeho názoru sa môže stať, že keď prebehnú 2-3 mesiace dôjde k odstráneniu niektorých jeho logopedických problémov. Rozprával sa s pani R., pedagogičkou, ktorá uviedla, že v prípade potreby by mohlo dôjsť k integrácii maloletého s tým, že by mal svoju asistentku, pričom by navštevoval obyčajnú školu. Ďalej uviedla, že aj triedna učiteľka by mala k maloletému iný prístup, aby zohľadnila jeho logopedické a komunikačné problémy.

Na pojednávaní dňa 02.06.2015 matka na otázky otca uviedla, že hoci bývala v T. a aj pracuje v T., dala syna k logopédovi v F., pretože hľadala pre syna najlepšie riešenie. Matka ďalej uviedla, že maloletého prihlásila do ZŠ v F. a nie do špeciálnej triedy v T. z dôvodu, že na ZŠ v F. sa dá absolvovať celý prvý stupeň pre deti s narušenou komunikačnou schopnosťou, kým v T. by išlo len o prípravný ročník.

Na pojednávaní dňa 02.06.2015 otec uviedol, že k znaleckému posudku G. Q. nemá výhrady. V súčasnosti sa realizuje SOS podľa ostatného rozsudku. Otec ďalej uviedol, že prestal chodiť na logopédiu preto, že nevidel žiadne zlepšenie po nejakom roku a pol návštev. Chodí s maloletým na logopédiu v Hlohovci do CPPPaP, logopedičkou je tu riaditeľka centra pani I. Túto navštevujú raz do týždňa, keď má maloletého vo svojej starostlivosti, od marca 2015 ju navštívili 3x. V rodine očakávajú prírastok, ktorý sa má narodiť začiatkom novembra. Otec ďalej uviedol, že by bol teda naklonený dať maloletého do triedy pre deti s narušenou komunikačnou schopnosťou, ale v T., pričom dodal, že maloletý bol do takejto triedy prijatý, ale rozhodnutie ešte nemá.

Právom záverečnej reči matka poukázala na to, že maloletý má niekoľko deficitov, ktoré ho znevýhodňujú voči rovesníkom. Rozhodujúce obdobie, či sa priblíži rovesníkom, je výberom ZŠ. Otec v súlade so svojou otcovskou rolou zastáva skôr vzhodenie maloletého do vody, matka naopak považuje za nevyhnuté sa s maloletým každodenne intenzívne pripravovať a pracovať na tom, aby sa tieto jeho deficity odstránili, prípadne znížili. Po nástupe do ZŠ, bude mimoriadne dôležité, aby sa maloletému venovala každodenná intenzívna starostlivosť v smere dosahovania školských výsledkov. Myslí si, že otec maloletého má niekoľko deficitov, nehovoriac o tom, že v blízkej dobe očakáva prírastok do rodiny, ktorý si prirodzene stiahne pozornosť. Hlavnou otcovou motiváciou je to, aby dieťa zostalo v mieste bydliska, z tohto si myslí, že otec má tendencie svoje vlastné záujmy, aby dochádzalo dieťa do ZŠ v mieste bydliska, nadradovať nad záujem maloletého, aby mu bola poskytnutá skutočne tá najvhodnejšia starostlivosť. Práve z týchto dôvodov sa matka domnieva, že by bolo pre maloletého vhodnejšie, aby bol zachovaný jeden výchovný vplyv, a teda bola SOS nahradená osobnou starostlivosťou matky. Zároveň poukazuje aj na závery znaleckého posudku, vyjadrenia psychológov a logopédov, ktorí unisono dodávajú, že pre N. je najvhodnejšie nastúpiť do prípravného ročníka pre žiakov s narušenou komunikačnou schopnosťou.

Otec v záverečnej reči uviedol, že hneď po rozvoze manželstva vedeli medzi sebou komunikovať, a prvý rozkol nastal vtedy, že sa nevedeli dohodnúť, kde bude maloletý navštevovať ZŠ, pričom matka trvala na tom, že bude chodiť do F., aj keď tam nebývala. Otec trval na tom, aby chodil do T., nesúhlasil, aby maloletý navštevoval nejakú ZŠ v F.. V záujme maloletého je, aby mal obidvoch rodičov, matku aj otca. Je nesprávne, aby išiel do F. do cudzieho prostredia, pričom v T. má kamarátov. V domácnosti býva so svojou nevlastnou sestrou, rovesničkou, s touto sa učí písať, čítať, kresliť, s ňou detsky komunikuje, čo mu výrazne prospieva, preto otec žiada, aby bola SOS zachovaná. Logopedický ročník môže navštevovať aj v T., kde je otvorených niekoľko tried, preto otec nevidí dôvod, aby dochádzal niekde do F., do cudzieho prostredia. V domácnosti mu poskytujú všetko, čo by malo takéto maloleté dieťa mať, všetku starostlivosť, vzdelávanie a podobne. Ani raz sa nestalo, že by sa maloletý netešil na stretnutie s ich rodinou.

Kolíznym opatrovník žiadal, aby súd rozhodol v zmysle psychologickkej správy, kde sa vyjadrili, aby maloletý navštevoval logopedickú triedu s tým, že psychologička, ktorá uvedenú správu vypracovala, pracuje s maloletým rok a pol a pozná preto progres u maloletého. K znaleckému posudku znalca kolíznym opatrovník uviedol, že súhlasia s názorom znalca, že SOS by mala byť do budúcnosti zachovaná.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine (ďalej len „ZR“), v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 24 ods. 2 ZR, ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

Podľa § 24 ods. 4 ZR, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 26 ZR, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa § 35 ZR, ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vystaňovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

Súd po vykonanom dokazovaní dospel ohľadom návrhu matky na zmenu starostlivosti o maloletého k záveru, že v konaní nebolo preukázané, že by bolo v záujme maloletého zrušiť viac ako dva roky fungujúcu striedavú osobnú starostlivosť.

Vo veci bolo na návrh matky vykonané znalecké dokazovanie, z ktorého záverov vyplýva, že maloletý má k obojom rodičom rovnocenný vzťah a zároveň obaja rodičia majú o dieťa dlhodobý a stabilný záujem, ktorý prejavujú výchovou, starostlivosťou, záujmom o citové prežívanie dieťaťa, jeho vzdelávaním a zdravotnou starostlivosťou. Ďalej znalec uviedol, že výhrady matky voči výchove a starostlivosti zo strany otca nemajú jednoznačne svoj zdroj v prístupe otca, skôr sa jedná o poruchy správania dieťaťa, ktoré využíva spor medzi rodičmi a takisto majú svoj zdroj v poruche ADHD maloletého. Podľa znalca je výchovné prostredie oboch rodičov pre zdravý rast dieťaťa dostatočné. Matka dokáže byť prísnejšia a systematickejšia, otec je liberálnejší, podnecujúci dieťa k hrovým aktivitám a samostatnosti, pričom oba výchovné postoje sú doplnkové. Tieto postoje nie sú kontradiktórne, vychádzajú z roloveho správania otca i matky. Mierne lepšie predpoklady čo sa týka potrieb a starostlivosti o dieťa má matka. Otec je však tiež trvalo citovo zaangažovaný do výchovy dieťaťa, ako i do napĺňania jeho potrieb. Záverom znalec tiež uviedol, že v záujme dieťaťa je ponechať ho v SOS, nezistil dôvod, pre ktorý by mala byť zrušená, keď obaja rodičia prejavujú o dieťa záujem, dokonca i v špeciálnej a psychologickú starostlivosti obaja participujú s odborníkmi. Znalec nezistil žiadne patologické prejavy správania u dieťaťa, podozrenie z ohrozenia mravnej výchovy sa nepotvrdilo.

Súd sa stotožnil so závermi znalca a ich správnosť nespochybuje. Matka i otec, obaja zabezpečujú počas daného týždňa potrebnú starostlivosť o maloletého, pričom ak aj je matka prísnejšia ako otec, nie je možné dospieť k záveru, že by otec výchovu a vzdelávanie maloletého zanedbával, pričom toto nebolo preukázané ani znaleckým dokazovaním. Otec na druhej strane v rámci svojej otcovskej role podnecuje maloletého k hrovým aktivitám a samostatnosti, čo je dopĺňujúce k roli matky, ktorá je prísnejšia a systematickejšia. Navzájom sa rodičia v rámci výchovných prístupov dopĺňajú. Nebolo by v záujme maloletého ochudobniť ho v súčasnosti o výchovné pôsobenie otca len z dôvodu, že matkine predpoklady, čo sa týka potrieb a starostlivosti o dieťa, sú mierne lepšie (bod 11. záverov ZP), keď zároveň nebolo preukázané, že by otec nemal predpoklady pre výchovu maloletého. Ak by súd prikročil k porovnávaniu schopností rodičov v jednotlivých oblastiach výchovy, otec by zasa lepšie obstál pokiaľ by

išlo o podnecovanie k hrovým aktivitám a samostatnosti, čo je pre chlapca vo veku maloletého rovnako dôležité. Uvedeným chce súd poukázať na to, že je úplne prirodzené, že ani dvaja kompetentní rodičia nebudú rovnako výchovne pôsobiť na spoločné dieťa, ale každý z rodičov predstavuje pre dieťa prínos v inej oblasti a navzájom sa tým dopĺňajú. Pri zjednodušenom porovnaní by samozrejme každý z rodičov vyšiel ako „vítaz“ v inej oblasti. Uvedené porovnanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu v prípade, ak by prístupy rodičov k dieťaťu boli úplne protichodné, alebo ak by niektorý z rodičov zanedbával niektorú z oblastí vývinu dieťaťa. Ani znaleckým dokazovaním, ani inak, nebolo preukázané, že by otcovi na odstránení komunikačných problémov maloletého nezáležalo, že by ho v tomto smere zanedbával, hoci by aj mal absencie u logopéda.

Pokiaľ matka na pojednávaní dňa 26.02.2014 uviedla, že dôvod, pre ktorý žiada zrušenie SOS je ten, že sa zhoršilo správanie maloletého, pričom to kladie za vinu otcovi, je potrebné uviesť, že znaleckým skúmaním negatívny vplyv otca na správanie maloletého zistený nebol, keď znalec príčiny vidí v poruche ADHD.

Súd na základe uvedeného dospel k záveru, že u otca nebolo zistené, že by jeho výchovný prístup k maloletému bol voči prístupu matky kontradiktórny, ale vidí ho ako dopĺňujúci. Vzťah medzi otcom a synom je hlboko rozvinutý, maloletý má k otcovi silnú citovú väzbu a nebolo by v záujme maloletého túto väzbu narušiť zrušením SOS, ktorá sa realizuje viac ako dva roky a ktorá aj podľa znalca je v záujme maloletého.

I keď matka prezentuje neschopnosť komunikácie medzi rodičmi, súd má za to, že hoci komunikácia medzi rodičmi nie je ideálna, táto funguje v miere, ktorá je pre SOS nevyhnutná a postačujúca a súd túto nevidí ako tak nedostatočnú, aby predstavovala prekážku SOS. Samozrejme, rodičia by mali na zlepšení úrovne vzájomnej komunikácie neustále pracovať, pretože je to v záujme ich spoločného dieťaťa.

Pokiaľ ide o vzdialenosť medzi bydliskom matky (F.) a otca (T.), ku ktorej skutočnosti prišlo až v priebehu konania, podľa názoru súdu je táto pri realizácii SOS prekonateľná (19,2 km; 22 min.) a je porovnateľná so vzdialenosťou prekonávanou napr. v rámci mesta Bratislava (N. U. H. - U. G. - 16,4 km; 22 min.). Napokon, matka sa k uvedenej vzdialenosti v konaní ani nevyjadřila a zrušenie SOS ňou neodôvodňovala.

Na základe uvedeného súd návrh matky na zmenu starostlivosti o maloletého vo výroku I. zamietol, nakoľko v najlepšom záujme maloletého považuje jeho ponechanie v striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov.

Súd však považuje za potrebné uviesť, že v prípade, že by počas povinnej školskej dochádzky boli naplnené obavy matky vyjadrené v záverečnej reči, a síce, že zo strany otca nebude školská príprava s maloletým dostatočná a bude tak ohrozené napredovanie maloletého pri zaškolovaní, uvedené by mohlo byť dôvodom na zváženie zmeny výchovného prostredia. Nakoľko však súd vychádza zo stavu v čase vyhlásenia rozsudku, kedy maloletý ešte nezačal povinnú školskú dochádzku, a nie je možné predpokladať prístup otca k plneniu školských povinností maloletého, uvedené nie možné posúdiť.

Nakoľko sa rodičia nevedeli dohodnúť na podstatnej veci týkajúcej sa maloletého, a síce, ktorú základnú školu bude maloletý navštevovať počnúc školským rokom 2015/2016, bolo potrebné, aby konkrétnu základnú školu určil autoritatívne súd.

Zo správy psychologičky G. Y. G. M. zo dňa 28.11.2014, ktorú predložila matka, vyplýva, že verbálne schopnosti maloletého sú v pásme nižšieho priemeru, pričom psychologičky odporúča zaradenie dieťaťa do prípravného ročníka pre žiakov s NKS a po ukončení prípravného ročníka následnú rediagnostiku dieťaťa. Zo správy psychologičky G. R., ktorú predložil otec, vyplýva, že intelektové schopnosti maloletého sú v hraničnom pásme s nerovnomerným profilom jednotlivých schopností od pásma priemeru po pásmo defektu, pričom najslabšími stránkami dieťaťa sú najmä verbálne schopnosti. Psychologička predpokladá problémy pri nácviku školských zručností. Znalec vo vypracovanom znaleckom posudku odporučil odklad školskej dochádzky.

Z uvedeného má súd za jednoznačne preukázané, že integrácia maloletého v bežnej triede (tak ako to najskôr navrhoval otec) by nebola postačujúca, a to vzhľadom na rozsah problémov maloletého: nezrelá

CNS, porucha ADHD, komunikačné problémy, kedy je potrebné, aby započatie vzdelávacieho procesu prebiehalo v triede určenej pre deti s takýmito problémami. V prípravnom ročníku pre žiakov s NKS má pedagóg menší počet detí ako v bežnej triede, prihliada na individuálne rečové problémy detí a všetky aktivity, metódy a postupy smerujú k rozvíjaniu komunikačnej schopnosti detí.

Námietky otca, že maloletý v takej triede pochyť aj iné vady reči od ostatných detí, a že bude stačiť navštevovanie bežnej triedy s prípadnou integráciou, súd nepovažoval za opodstatnené. Z predložených správ z Centra detskej reči je zrejme, že rečové problémy maloletého sú vážnejšieho charakteru, že ide vady nielen vo výslovnosti, ale v celkovej komunikácii, a je preto namieste začatie školskej dochádzky v špeciálnej triede práve pre deti s takýmto hendikepom. K tvrdeniu otca súd dodáva, že nie je ničím podložené, keď otec nemá potrebné vzdelanie, aby sa k uvedenej otázke vedel kompetentne vyjadriť, resp. aby sponchyboval opodstatnenosť existencie takýchto prípravných ročníkov pre deti s NKS. Ak otec poukazuje na vyjadrenie psychologičky G.. R., táto v správe návštevu prípravného ročníka pre deti s NKS vôbec nevylučuje, uvádza iba, že otec s týmto nesúhlasí, preto, aj s poukazom na to, že maloletý bol prijatý do prvého ročníka Q., odporúča integráciu.

Vyjadrenie otca na poslednom pojednávaní, kedy uviedol, že by teda súhlasil aj so špeciálnou triedou, ale v T., súd považuje len za účelové tvrdenie, keď prijatie do takejto triedy otec nepreukázal, pričom počas konania mal voči takejto triede výhrady. Ak by však uvedené otec aj preukázal, maloletý už bol skôr podmienene prijatý do prípravného ročníka pre žiakov s narušenou komunikačnou schopnosťou v F.. Matka pritom od októbra 2014 býva v F., a s ňou aj maloletý pri realizácii SOS, preto tak, ako by mohol maloletý navštevovať špeciálnu triedu v T., môže navštevovať špeciálnu triedu v F.. Námietky otca, že maloletý je T. a mal by preto chodiť do školy v T., považuje súd nepodstatné. Ak by aj maloletý teoreticky navštevoval špeciálnu triedu v T., nemal by za spolužiakov deti z materskej školy, ktorú v súčasnosti navštevuje, ale deti s obdobnými komunikačnými problémami z iných materských škôl, a teda i tak by bol „vytrhnutý“ zo známeho prostredia, resp. kolektívu.

Otec by si mal uvedomiť, že záujem maloletého na čo najbezproblémovjšom začatí školskej dochádzky má prednosť pred záujmom otca na čo najbližšej základnej škole k miestu jeho bydliska. Začiatok vzdelávania v škole kladie vysoké nároky aj na deti ktoré nemajú žiadne rečové problémy a tempo v bežnom prvom ročníku je veľmi vysoké. Nebolo by na prospech maloletého „skúšať“, či uvedené tempo vydrží, keď maloletý má okrem komunikačných problémov aj poruchu ADHD a celkovo nezrelý CNS, z čoho je zrejme, že problémy maloletého v bežnej triede by boli viac než isté.

Z vykonaného dokazovania pritom súd dospel k záveru, že vzhľadom na intelektovú úroveň maloletého, jeho komunikačné problémy a poruchu ADHD bude v najlepšom záujme maloletého, aby navštevoval prípravnú triedu pre žiakov s narušenou komunikačnou schopnosťou na ZŠ A. L. v F., kde je podmienene zapísaný, a preto vo výroku II. vyhovel návrhu matky.

Podľa § 146 ods. 1 písm. a) OSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. a) OSP, keď išlo o konanie, ktoré sa mohlo začať aj bez návrhu, a preto vo výroku III. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.